

Βιβλιοπαρουσιάσεις

*Η δυναμική και τα όρια της κοινωνίας πολιτών:
Ζητήματα management, διαχειρίσεις έργων από
τις μη κυβερνητικές οργανώσεις*

*Εκδόσεις Προπομπός,
Αθηνά, 2008, 133 σελίδες*

Χωρίς αμφιβολία η δραστηριότητα των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών (ΜΚΟ) αποτελεί ένα από τα περισσότερα συζητημένα θέματα της τελευταίας δεκαετίας στο χώρο των κοινωνικών επιστήμων. Το βιβλίο αυτό δεν αφορά τόσο στις πολλές και διαφορετικές θεωρητικές προσεγγίσεις του ζητήματος, αλλά επικεντρώνεται στη λειτουργία των ΜΚΟ ως φορέων διαχείρισης κονδυλίων και υλοποίησης προγραμμάτων.

Με το παραπάνω ως βασική αναφορά, τα κείμενα αυτού του τόμου πραγματεύονται ζητήματα μελέτης και/ή εφαρμογής μεθοδολογιών και επιστημονικών προσεγγίσεων στη διοίκηση και διαχείριση έργων στο χορό των ΜΚΟ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Οι συγγραφείς των κειμένων αποτυπώνουν την εμπειρία τους από την εφαρμογή τεχνικών διαχείρισης έργων σε πραγματικά προβλήματα και εστιάζουν σε προσεγγίσεις επίλυσής τους, διατυπώνοντας ολοκληρωμένες προτάσεις εφαρμογής νέων μεθοδολογιών και τεχνικών, ενώ βλέπουν κριτικά υπάρχουσες δομές και εφαρμογές.

Επιστημονική Επιμέλεια:
Κλεάνθης Συρακούλης, Αλέξανδρος Αφουξενίδης

Νικολέτα Τσιπανούδη - Μαλλίδη*Το θέμα και το θύμα*

*Εκδόσεις: Εμπειρία Εκδοτική ΑΕΒΕ
Αθηνά 2008, σελίδες 208*

Το παρόν βιβλίο αποτελείται από μια σειρά εργασιών, που έχουν ως κοινό σημείο αναφοράς, από τη μια, την ομολογημένη παραδοχή της έντονης επίδρασης του λόγου των ΜΜΕ στο λόγο των αποδεκτών τους, και από την άλλη, την κανονιστική τους δράση και ρύθμιση επί των συμπεριφορών των ανθρώπων, και όχι μόνον στο γλωσσικό επίπεδο. Επιχειρεί να ρίξει γέφυρες ανάμεσα στις γενικές μεθοδολογικές κατευθύνσεις, που εφαρμόζονται στην καθημερινή διδακτική πράξη, μέσα στη σχολική αίθουσα, και την επικοινωνιακή προσέγγιση του αποδέκτη του δημοσιογραφικού λόγου, και ιδιαιτέρως του τηλεοπτικώς εκφερόμενου.

Ένας κύκλος θεμάτων, που προκύπτουν, όπως η συστηματική επίδειξη, μέσω της χρήσης μιας λαϊκής γλώσσας, μιας «στάση υψηλής εικονικής και απατηλής οικειότητας» από την πλευρά των δημοσιογράφων έναντι των τηλεθεατών, παραπέμπουν στην ανάγκη ενίσχυσης του γραμματισμού των ΜΜΕ. Συμπεράσματα των εργασιών, που αφορούν στην αποκάλυψη των βαθμών της εμπορευματοποίησης του πολιτισμικού αγαθού του δημοσιογραφικού λόγου, ή, της χειραγώγησης και της προπαγάνδας, η οποία προωθείται, με όχημα έναν ιδεολογικά επιβαρημένο δημοσιογραφικό λόγο, μπορούν να φανούν χρήσιμα στην ανάδυση του οπτικού γραμματισμού, σε σχέση ειδικότερα με το οπτικό μέσο της τηλεόρασης .

Κι ενώ δηλώνονται η αμηχανία και ο σκεπτικισμός , με τον οποίο, στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, παρατηρούνται φαινόμενα, όπως αυτά της δημιουργίας ολιγοπωλιακών καθεστώτων στον τομέα της ενημέρωσης, αλλά και της πώλησης των ειδήσεων ως «προϊόν», κατατίθενται προτάσεις για μια κριτική αξιολόγηση των τηλεοπτικών μηνυμάτων, προκείμενου να δικαιολογείται και να περιφρουρείται «από κάτω προς τα επάνω» η ύπαρξη των media με ρόλο εκπαιδευτικό, διαμορφωτικό και τελικά παιδαγωγικό. Με έμφαση στην ενίσχυση των συνεργατικών σχέσεων μέσα στη σχολική τάξη, προτείνονται δυναμικοί τρόποι διδασκαλίας και πρακτικές ενίσχυσης του δέκτη και ενθάρρυνσής του, ως εν δυνάμει συνδημιουργού της επικοινωνίας στο πλαίσιο της ανάδρασης.

Καινοτομίες και προκλήσεις στα Ευρωπαϊκά ΜΜΕ

*Εκδόσεις: University Studio Press
Θεσσαλονίκη 2006, 491 σελίδες*

Η πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης εγείρει πλήθος ερωτημάτων για τη συμβολή των μέσων μαζικής επικοινωνίας «παραδοσιακών» και νέων. Οι καινοτομίες στο πεδίο της μαζικής επικοινωνίας δεν είναι μόνο τεχνολογικού ή οικονομικού χαρακτήρα, αλλά επίσης κοινωνικού, πολιτικού και πολιτισμικού και αυτό είναι που τις καθιστά ταυτόχρονα και προκλήσεις.

Στο φως των εξελίξεων που παρατηρούνται και στην προοπτική της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, ποιες μπορεί να είναι οι λειτουργίες που θα επιτελέσουν και θα μπορούν να επιτελούν στο μέλλον τα μέσα μαζικής επικοινωνίας; Κατά πόσο μπορούν οι νέοι επικοινωνιακοί πόροι, οι διασυσνοριακές ανταλλαγές περιεχομένων και οι κάθε είδους συνάψεις μεταξύ των Ευρωπαίων να συμβάλουν όχι μόνο στη βιωσιμότητα του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, αλλά και στη θετική ή δημιουργική ανάπτυξη της ευρωπαϊκότητας; Και μπορεί η ευρωπαϊκότητα να είναι η βάση ενός οράματος για μια κοινή ταυτότητα που δεν θα αποκλείει την πολιτισμική πολυμορφία, αλλά θα την καθιστά τρόπο ζωής και συνύπαρξης διαφορετικών λαών; Ή να είναι όχημα εποικοδομητικών οικονομικών και πολιτικών θεσμών και μηχανισμών; Κατά πόσο και πώς θα μπορούσαν τα νέα μέσα να συμβάλουν στον περαιτέρω εκδημοκρατισμό διάφορων μορφών επικοινωνίας και κυρίως της κοινωνίας;

Τα ερωτήματα αυτά και πολλά άλλα –πραγματεύονται είκοσι τρεις ερευνητές από οκτώ διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες, στον τόμο αυτό. Με δεδομένο το διεθνή χαρακτήρα του τόμου, ο αναγνώστης θα αποκτήσει μια εικόνα για τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσονται ορισμένα κοινά επικοινωνιακά φαινόμενα σε διαφορετικές χώρες. Θα έχει επίσης την ευκαιρία να διαπιστώσει κατά πόσο οι ερευνητές διαφορετικής ενθοπολιτισμικής προέλευσης εξετάζουν ποικίλλες όψεις της μαζικής επικοινωνίας, τη σημασία και τις λειτουργίες της σε τοπικό, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, από το πρίσμα της ιδιαίτερης κουλτούρας τους.

Επιμέλεια:
Σοφία Καϊτατζή-Whitlock, Αλέξης Μπαλτζής

Στην υπεράσπιση του σοσιαλισμού του Φιντέλ Κάστρο

Μετάφραση-Επιμέλεια: Θ. Μισαηλίδης, Μ. Πλέσσα, Ν. Τερλεξή
ISBN 978-960-98194-1-1, 304 σελ.

Με την ευκαιρία της 50ής επετείου της νίκης της κουβανικής επανάστασης, οι εκδόσεις «Διεθνές Βήμα» δημοσιεύουν τέσσερις ομιλίες του Φιντέλ Κάστρο, με τίτλο *Στην υπεράσπιση του σοσιαλισμού*. Φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από τότε που ο εργαζόμενος λαός της Κούβας ανέτρεψε τη στηριζόμενη από τις ΗΠΑ δικτατορία του Φουλχένσιο Μπατίστα και άνοιξε τη σοσιαλιστική επανάσταση στην αμερικανική ήπειρο.

Το 1989, εποχή που διαλυόταν η Σοβιετική Ένωση, ο Κάστρο δήλωνε στις ομιλίες αυτές ότι «ο σοσιαλισμός είναι και θα εξακολουθεί να είναι η μόνη ελπίδα, ο μόνος δρόμος για τους λαούς, τους εκμεταλλεζόμενους, τους καταληστευμένους. Και σήμερα, όταν οι εχθροί μας σπεύδουν να τον καταδικάσουν, πρέπει να τον υπερασπιστούμε περισσότερο από ποτέ». Την ώρα που η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία έχει εισέλθει σε μία περίοδο βαθιάς ύφεσης, και καθώς οι κοινωνικές συνέπειες αυτής της μακροχρόνιας καθοδικής φάσης γίνονται όλο και πιο αισθητές, και μάλιστα κατά τρόπο δυσανάλογα καταστροφικό για τον εργαζόμενο λαό σε όλο τον κόσμο, η προοπτική που παρουσιάζει ο Κάστρο μετατρέπεται σε επιτακτική ανάγκη.

Στις ομιλίες αυτές ο Κάστρο αναφέρεται συστηματικά στα επιτεύγματα και στις μεθόδους λαϊκής συμμετοχής που έχουν χαρακτηρίσει την κουβανική επαναστατική εμπειρία. Καταπιάνεται με ερωτήματα όπως: Μπορεί να σημειωθεί οικονομική και κοινωνική πρόοδος για την καταπιεζόμενη πλειονότητα της Λατινικής Αμερικής στο πλαίσιο του αχαλίνωτου καπιταλιστικού ανταγωνισμού; Είναι ρεαλιστικό να περιμένουμε από τους ανθρώπους, απλούς άνδρες και γυναίκες, να οργανωθούν και συνειδητά να πάρουν στα χέρια τους το πεπρωμένο τους; Πώς αλλάζουν οι ίδιοι οι άνθρωποι στην πορεία μιας τέτοιας διαδικασίας; Τι ρόλο παίζει η αντι-ιμπεριαλιστική αλληλεγγύη στην υπεράσπιση και την πρόοδο της σοσιαλιστικής επανάστασης στην ίδια την Κούβα;

Οι τέσσερις ομιλίες του τόμου αυτού δόθηκαν το 1989, κατά την τριακοστή επέτειο της κουβανικής επανάστασης, καθώς οι υπέρμαχοι του καπιταλισμού ανά τον κόσμο θριαμβολογούσαν για τη διάλυση των γραφειοκρατικών καθεστώτων στην Ανατολική Ευρώπη και τη Σοβιετική Ένωση. Οι δυνάμεις αυτές στήριζαν και προέβλεπαν την κατάρρευση της κουβανικής

επανάστασης. Όταν ο Κάστρο απάντησε χωρίς ενδοιασμούς με το «σοσιαλισμός ή θάνατος!», το πρόσταγμα αυτό βρήκε άμεση ανταπόκριση μεταξύ των ανθρώπων του μόχθου της Κούβας και παραμένει επίκαιρο.